

Frumusețea
MEDUSEI

EDITURA PARALELA 45

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COLLOREDO, SABINA

Frumusețea Medusei și alte chipuri mitologice / Sabina Colloredo ;
trad. din lb. italiană de Afrodita Carmen Cionchin. - Pitești : Paralela 45,
2020

ISBN 978-973-47-3293-7

I. Cionchin, Afrodita Carmen (trad.)

821.131.1

La bellezza di Medusa e gli altri volti del mito
Sabina Colloredo

World copyright © 2019 DeA Planeta Libri S.r.l

Copyright © Editura Paralela 45, 2020

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Tipărit la R.A. Monitorul Oficial

SABINA COLLOREDO

Frumusețea MEDUSEI

ȘI ALTE CHIPURI
MITOLOGICE

Traducere din limba italiană de
Afrodita Carmen Cionchin

Editura Paralela 45

Introducere

Eu nu mă consider un învins.

M-am luptat și am oprit cerul care îmi cădea în cap. L-am apucat strâns cu mâinile și l-am implorat, l-am mângâiat și l-am lovit ca și când ar fi fost un zeu care se înverșunase împotriva mea.

Am făcut ce trebuia să fac, chiar mai mult decât credeam că pot. Nu am câștigat, dar nici nu mă simt un învins.

Mulți eroi, ca să câștige, s-au pierdut pe ei înșiși, mulți zei și-au negat divinitatea.

Eu am rămas același.

Iar aceasta este povestea nespusă a celui care s-a pierdut și s-a regăsit... așa cum ți-o spun... acum... aici.

Printre frânturile mele de cer.



MEDUSA

EDITURA PARALELA 45



Pe tatăl meu îl chema Phorcys. A fost pescar. Era o ființă monstruoasă, ce privea lumea cu cruzime cu un singur ochi (pe celălalt i-l mâncase un rechin – cel puțin așa povestea el, lăudându-se cu asta în fața prietenilor). Sunt aproape sigură că, în realitate, își pierduse ochiul acela într-una dintre numeroasele încăierări din taverna portului. Acolo mergea să bea – până se amețea de tot – atunci când îi mergea rău la pescuit. Apoi venea acasă abia ținându-se pe picioare. De fiecare dată când îi vedeam figura masivă conturându-se în zare îmi sărea inima din piept, chiar dacă se întâmplase de atâtea ori, dar devenise insuportabil, așa că alergam îngrozită să mă ascund în coteț, împreună cu surorile mele. Doar mama mea, Ceto, putea să-l calmeze.

Dar ea nu era o femeie ca oricare, era o nimfă a mării și avea secretele ei. Îl întâmpina la poartă cu parfumul ei sărat, cu părul despletit, căzut pe spate, și îi șoptea zâmbind:

— Te-ai întors, dragul meu!

Atunci el se bloca, deschizând pumnii încleștați, și se uita la ea cu un aer uluit.

— Drag... eu? se minuna el.

Mama se îndrepta spre el unduindu-se, în timp ce picături mici de apă îi cădeau de pe corp, trasând o cărare scânteietoare.

— Vino în brațele mele! îl invita ea.

Iar el, așa cum era, urât, murdar și mirosind a vin, mormăia și se arunca spre ea de ziceai că e un prădător. De fiecare dată tremuram de frică și credeam că o va devora ca o fiară. În schimb, îi auzeam șușotind și râzând până noaptea târziu, le auzeam șoaptele pierzându-se în murmurul mării. În acele momente, eu și surorile mele, Stheno și Euryale, nu mai existam pentru ei. Putea să ne fie foame sau frig, dacă era iarnă, că nu le păsa. Existau doar ei doi și acea iubire a lor greu de înțeles. Monstrul Phorcys și nimfa. Nu știi pe care dintre ei îl uram mai mult. Îmi doream să se întâmple ceva în viața mea monotonă, orice care să mă ducă departe de acolo, de acei părinți care mă îngrozeau.

— Hai, trezește-te! îmi porunci mama într-o dimineață.

Era în plină vară și soarele puternic intra prin ferestrele larg deschise. M-am ridicat cu respirația tăiată. Mereu avea acel ton dur cu mine, chiar dacă nu era nevoie, pentru că eram o copilă cuminte și ascultătoare.

— Unde mergem? am îndrăznit să întreb.

MEDUSA

— Vino și o să vezi!

— Pot să iau micul dejun mai întâi?

Fața ei divină s-a întunecat la fel ca adâncurile mării din care venea.

— Mereu îți este foame! Ia pâinea uscată de pe masă! Haide, nu am timp de pierdut!

Mi-a întins o tunică verde-smarald, strânsă la mijloc cu o centură prețioasă. Am îmbrăcat-o, după care ea m-a privit mulțumită. A început să-mi pieptene părul lung și ondulat, de culoare arămie.

— Vei fi foarte grațioasă, mi-a spus ea. Semeni cu mine. Iar ochii reprezintă ceea ce ai tu mai frumos.

Apoi mi-a prins bărbia cu degetele și a murmurat:

— Privirea este o armă. Să nu uiți asta niciodată, fata mea!

Am traversat satul și am luat-o pe drumul ce ducea la promontoriul pe care se afla templul zeiței Atena.

— Este vreo ceremonie? am întrebat-o.

— Ceva de felul ăsta, a spus ea cu un aer misterios.

Nu am insistat, o cunoșteam doar și știam că nu mi-ar mai fi spus nimic. Când am ajuns pe vârful muntelui eram transpirată, iar gâtul mă ardea din cauza prafului. Umbra templului se întindea amenințător spre noi. Am avut o presimțire.

— Ne întoarcem repede, nu-i așa?

Mama nu a răspuns. Se uita la o preoteasă care înainta cu pasul ferm, înfășurată în lunga mantie azurie a femeilor care se consacrau Atenei.

Cerul era și el azuriu, la fel și marea, iar templul, cu coloanele sale sculptate, strălucea intens sub soarele aflat la zenit. Eram orbită de toată această măreție.

— Ea este? a întrebat preteasa în timp ce mă privea.

— Da, este Medusa, prima mea fiică, a spus mama.
De azi, așa cum am stabilit, va sta aici cu voi.

Cum?! Speram să fi înțeles greșit.

— Mamă!

Și-a desprins degetele de ale mele și s-a îndepărtat de mine pentru totdeauna.

— Vei fi o preteasă a zeiței Atena, mi-a spus fără să se uite în ochii mei. Ei îți vei consacra viața. Vei trăi pentru totdeauna aici, în templul ei, la adăpost de lume și de apropierea necurată a oamenilor!

Mi-a sărit inima din piept.

— Dar nu vreau! am bolborosit eu.

A dat să se întoarcă și să plece fără vreo sărutare sau o mângâiere, după ce mă condamnase la nefericire.

— Nu! am strigat. Măcar lasă-mă să-mi salut surorile!

Ochii mi s-au umplut de lacrimi. Simțeam că leșin.

— Te implor!

Mama m-a apucat de braț. Degetele ei erau reci și puternice precum cele ale unui bărbat.

— Surorile tale sunt bine acolo unde sunt. Iar tu încearcă numai să fugi, că va fi vai de tine, a spus răspicat! Ar trebui să-mi mulțumești! Vei avea o educație, mâncare și haine curate. Mai mult, niciun bărbat nu-ți va spune ce să faci.

MEDUSA

— Dar voi fi ca într-o închisoare! am strigat în lacrimi.

— Vei fi liberă, prostuțo! Nu înțelegi? Te așteaptă un viitor strălucit!

Apoi s-a transformat într-un pescăruș și și-a luat zborul. Am urmărit-o cu ochii înlăcrimați în timp ce atinge ușor valurile, cu un strigăt răgușit de fericire.

— Phorcys! am auzit-o țipând.

Îl căuta, cu inima plină de dragoste pentru el.

În timp ce mă zbăteam și plângeam în brațele preotesei, am văzut-o aterizând pe barca ce se legăna ușor, în largul mării, a tatălui meu. S-a întors să fie soața lui și și-au unit inimile fericiți, într-o îmbrățișare infinită. Nu am mai văzut-o din acea zi... nici pe ea, nici pe surorile mele iubite, nici măcar pe monstrul care-mi era tată.



CUPRINS

Introducere	5
Medusa	7
Minotaurul	43
Pandora	79
Polifem	107
Persefona	141
Faeton	177